

Arrest

nr. 229 071 van 20 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HERMANS
Brusselsesteenweg 91/A
1785 MERCHTEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 15 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat V. HERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 30 mei 2019, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 5 juli 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per drager op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil afkomstig uit Jaffna in Sri Lanka. In 1996 verhuisde u met uw familie omwille van de oorlog naar Killinochi. In 2007 werd u in Puthukudiyiruppu opgepakt door "LTTE" die u verplichtten om een wapentraining te volgen. U weigerde te gaan vechten en werd daarom aangesteld als chauffeur van Mathavan master, het hoofd van de Inlichtingendienst van "LTTE". Op 17 mei 2009 gaf u zich in Vatuval over aan het leger. U verbleef opeenvolgend een aantal dagen in een kamp in Vatuval en vervolgens in Omathai waarop u werd overgeplaatst naar een kamp voor burgers in Settikulam. Daar u verwond was aan het been werd u vervoerd naar het hospitaal van Vavuniya. Nadat u genezen was slaagde u er gewoonweg in om het hospitaal te verlaten door u aan te sluiten bij burgers. Vervolgens verbleef u ongeveer een jaar bij uw tante en moeder in Vavuniya. In 2010 keerde u terug naar Jaffna. In januari 2011 begon u in Jaffna te werken als een "Security Guard" bij de "SMIB" bank. Deze job moest u echter stopzetten omdat de "CID" naar u op zoek was. Vervolgens vertrok u met uw eigen paspoort in 2012 naar Maleisië waar u een vijftal jaren verbleef. Daarna werd u door de Maleisische autoriteiten verplicht om naar Sri Lanka terug te keren. Na een maand in Sri Lanka begon u te werken als inspecteur voor voertuigen in Vavuniya, Colombo, Jaffna en Killinochi. In 2017 raakte uw broer vermist en het werd duidelijk dat hij door de "CID" was opgepakt en zou worden vrijgelaten als u zich bij de "CID" zou aangeven. In 2019 ging u terug naar uw huis in Jaffna om daar een feest bij te wonen. Na enkele dagen kwam de "CID" naar uw huis om naar u te vragen. U kon vluchten naar het huis van uw grootmoeder in de buurt en verbleef daar één dag. Vervolgens reisde u verder naar Colombo, waar u een tweetal weken verbleef. Vervolgens reisde u met uw eigen paspoort naar India, waar u één maand in Mumbai verbleef. Vervolgens nam u een vlucht naar Buthan van waaruit u naar Bangkok reisde. Vanuit Bangkok reisde u naar Afrika, waar u anderhalve maand verbleef. Rond 30 mei kwam u aan in België.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer : uw identiteitskaart, uw geboorteakte, een bewijs dat u zich heeft aangemeld bij het "UNHCR" in Maleisië, een oproepingsbrief van de "CID" voor uw broer, een kopie van uw paspoort, een ontslagbrief van de "SMI" bank, een bewijs van uw tewerkstelling bij "Drivegreen", een brief van "the Justice of the Peace" waarin staat dat het leger naar u op zoek is, en een uw rijbewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de Wet over de Subsidiäre Bescherming zou lopen.

In eerste instantie kan er allerminst geloof worden gehecht aan uw aangemeten profiel. Zo beweerde u nooit lid geweest te zijn van "LTTE" maar zou u toch aangesteld zijn als chauffeur van een top kaderlid van "LTTE", namelijk Mathavan master, volgens uw verklaringen het hoofd van de inlichtingendienst van "LTTE". In een strakke georganiseerde militaire structuur zoals het "LTTE" is het volstrekt ongeloofwaardig dat men iemand die weliswaar een wapentraining heeft gevolgd maar beweerde nooit deel te hebben uitgemaakt van "LTTE," een verantwoordelijke functie zoals chauffeur van één van de topmannen van "LTTE" zou geven. Er kan immers worden vanuit gegaan dat dat men voor dergelijke functie een volledig betrouwbaar persoon uitkiest die in geval van nood ook als lijfwacht kan fungeren. Dat u een algemene wapenopleiding heeft genoten maar weigerde om te vechten en zelfs geen deel uitmaakte van "LTTE" komt niet overeen wat met het profiel van een chauffeur van een "LTTE"- kaderlid kan verwacht worden. Verder dient nog te worden opgemerkt dat u zeer weinig weet te vertellen over Mathavan master en de inlichtingendienst waarvan hij volgens u aan het hoofd stond. Op de vraag om te vertellen wat u weet over Mathavan master kunt u nl. enkel zeggen dat hij het hoofd is van de inlichtingendienst. Gezien u beweerde ongeveer anderhalf jaar zijn chauffeur te zijn geweest kan worden verondersteld dat u toch spontaan meer over deze persoon weet te vertellen.

Meer nog toen u werd gevraagd wat "TOSIS" is, moest u het antwoord schuldig blijven, terwijl "TOSIS" juist de afkorting is van de inlichtingendienst waarvan u beweerde dat Mathavan master aan het hoofd

staat. In werkelijkheid stond echter Potu Aman aan het hoofd van "TOSIS" en blijkt Mathavan master een "senior member" geweest te zijn van "TOSIS" (Tiger Organization Security Intelligence Service). Wel was hij het hoofd van "LTTE Intelligence Training Centre". Verder beweerde u dat het hoofdkwartier van de "Intelligence service" gevestigd was in Kilinochchi. Opvallend in dat verband is dat u niet weet wanneer Kilinochchi gevallen is en in handen van het Sri Lankaans leger viel. U beweerde dat de aanval werd ingezet in 2007 waardoor u diende te vluchten naar Puddukudiyiruppu. In werkelijkheid vond de eindstrijd om Kilinochchi plaats vanaf november 2008 en werd de stad ingenomen in januari 2009 (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). In hetzelfde verband dient te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen over uw verblijf in Kilinochchi niet eensluidend zijn. Zo beweerde u aanvankelijk dat u in Kilinochchi verbleef tot 2010, nadien stelde u dat dit tot 2009 was om dan weer verder in het persoonlijk onderhoud te verklaren dat u Kilinochchi reeds verliet in 2007 en er pas in 2017 of 2018 naar terugkeerde (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2 en p. 5).

Voorts weet u niet te vertellen wanneer het vredesbestand was en wanneer de A9 werd afgesloten. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het vredesbestand begon in 2002 en formeel werd opgezegd in 2008. Verder is het eigenaardig dat u als chauffeur niet precies weet te vertellen wanneer de A9 snelweg respectievelijk werd gesloten en heropend. U beweerde dat dit in 2004 of 2006 was wanneer hij werd afgesloten, wanneer hij terug werd heropend wist u echter helemaal niet (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). In werkelijkheid werd de A9 gesloten in 2006 en terug heropend in 2009. Uit wat voorafgaat kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden profiel en kan er ook getwijfeld worden of u wel tijdens het conflict in de Noordelijke provincie van Sri Lanka heeft verbleven.

Verder kan er ook ernstig getwijfeld worden aan uw ontsnapingsrelaas uit het ziekenhuis van Vavuniya. Dat iemand die werd gevangengenomen door het leger in een kamp werd opgesloten en voor verzorging naar een ziekenhuis werd overgebracht, zomaar kan ontsnappen door zich onder de burgers te mengen, kan niet overtuigen. U beweerde dat u niet geregistreerd werd door het leger maar wel door het hospitaal wat ook onwaarschijnlijk is. Wanneer iemand die door het leger werd gevangengenomen wordt overgeplaatst naar een hospitaal voor verzorging kan worden verwacht dat er toch wel enige bewaking zal zijn en dat er toch wel door het leger wordt geregistreerd dat hij vanuit het kamp naar het hospitaal werd overgebracht.

Verder moet nog worden opgemerkt dat ofschoon u beweerde door de "CID" te worden gezocht u tweemaal het risico nam en er ook in slaagde om met uw eigen paspoort uit Sri Lanka te vertrekken. In de veronderstelling dat de "CID" al het mogelijke wil doen om u op te pakken en zelfs uw broer als een soort gijzelaar heeft meegenomen, kan worden verondersteld dat u ook op de luchthaven zou zijn gesignaleerd.

Wat betreft de documenten die u voorlegt dient te worden opgemerkt dat het paspoort en de geboortakte handelen over uw identiteit die niet wordt betwist. De authenticiteit van de brief van de "Justice of the Peace" mag betwijfeld worden. Zo heeft deze brief een duidelijk gesolliciteerd karakter en dient ze duidelijk ter ondersteuning van uw ongeloofwaardig relaas. Voorts staat in de brief dat het leger naar u op zoek is, terwijl u verklaarde dat dit de "CID" (wat onder de politie valt) was. Door het voorleggen van niet- authentieke documenten verhoogt u nog meer de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Wat betreft de oproeping van de "CID" dient te worden opgemerkt dat deze is opgesteld op naam van uw broer. Dat document levert als dusdanig geen sluitend bewijs dat u door de Sri Lankaanse autoriteiten wordt gevisieerd. Het document van "UNHCR" toont enkel aan dat u zich bij het "UNHCR" in Maleisië heeft aangemeld. De ontslagbrief en de documenten die uw tewerkstelling moeten aantonen voegen voor het overige niets aan uw asielrelaas toe. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het gemakkelijk is om valse documenten te verkrijgen in Sri Lanka.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel

geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikelen 48/2 tot en met 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de Sri Lankaanse "CID" wordt gezocht. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden profiel van chauffeur van een topkaderlid van "LTTE", gelet op (a) het ongeloofwaardig karakter van het aanstellen van iemand die geen lid is van "LTTE" en weigerde om te

gaan vechten in een dergelijke gevoelige functie, (b) zijn gebrekkige en onjuiste kennis over "TOSIS", Mathavan master en de "Intelligence Service", (c) zijn tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijf in Kilinochchi, en (d) zijn gebrekkige kennis over het vredesbestand met "LTTE" en over het afsluiten en heropenen van de A9; (ii) evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn ontsnapping uit het ziekenhuis; (iii) het niet aannemelijk is dat verzoeker enerzijds stelt de Sri Lankaanse "CID" te vrezen terwijl hij anderzijds probleemloos met zijn eigen paspoort Sri Lanka meermaals kon verlaten; (iv) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; en (v) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet volstaat voor toekenning van internationale bescherming.

2.2.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.2.2.3. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden profiel van chauffeur van een topkaderlid van "LTTE", gelet op (a) het ongeloofwaardig karakter van het aanstellen van iemand die geen lid is van "LTTE" en weigerde om te gaan vechten in een dergelijke gevoelige functie, (b) zijn gebrekkige en onjuiste kennis over "TOSIS", Mathavan master en de "Intelligence Service", (c) zijn tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijf in Kilinochchi, en (d) zijn gebrekkige kennis over het vredesbestand met "LTTE" en over het afsluiten en heropenen van de A9:

"In eerste instantie kan er allerminst geloof worden gehecht aan uw aangemeten profiel. Zo beweerde u nooit lid geweest te zijn van "LTTE" maar zou u toch aangesteld zijn als chauffeur van een top kaderlid van "LTTE", namelijk Mathavan master, volgens uw verklaringen het hoofd van de inlichtingendienst van "LTTE". In een strakke georganiseerde militaire structuur zoals het "LTTE" is het volstrekt ongeloofwaardig dat men iemand die weliswaar een wapentraining heeft gevolgd maar beweerde nooit deel te hebben uitgemaakt van "LTTE," een verantwoordelijke functie zoals chauffeur van één van de topmannen van "LTTE" zou geven. Er kan immers worden vanuit gegaan dat dat men voor dergelijke functie een volledig betrouwbaar persoon uitkiest die in geval van nood ook als lijfwacht kan fungeren. Dat u een algemene wapenopleiding heeft genoten maar weigerde om te vechten en zelfs geen deel uitmaakte van "LTTE" komt niet overeen wat met het profiel van een chauffeur van een "LTTE"- kaderlid kan verwacht worden. Verder dient nog te worden opgemerkt dat u zeer weinig weet te vertellen over Mathavan master en de inlichtingendienst waarvan hij volgens u aan het hoofd stond. Op de vraag om te vertellen wat u weet over Mathavan master kunt u nl. enkel zeggen dat hij het hoofd is van de inlichtingendienst. Gezien u beweerde ongeveer anderhalf jaar zijn chauffeur te zijn geweest kan worden verondersteld dat u toch spontaan meer over deze persoon weet te vertellen.

Meer nog toen u werd gevraagd wat "TOSIS" is, moest u het antwoord schuldig blijven, terwijl "TOSIS" juist de afkorting is van de inlichtingendienst waarvan u beweerde dat Mathavan master aan het hoofd staat. In werkelijkheid stond echter Potu Aman aan het hoofd van "TOSIS" en blijkt Mathavan master een "senior member" geweest te zijn van "TOSIS" (Tiger Organization Security Intelligence Service). Wel was hij het hoofd van "LTTE Intelligence Training Centre". Verder beweerde u dat het hoofdkwartier van de "Intelligence service" gevestigd was in Kilinochchi. Opvallend in dat verband is dat u niet weet wanneer Kilinochchi gevallen is en in handen van het Sri Lankaans leger viel. U beweerde dat de aanval werd ingezet in 2007 waardoor u diende te vluchten naar Pudukudiyiruppu. In werkelijkheid vond de eindstrijd om Kilinochchi plaats vanaf november 2008 en werd de stad ingenomen in januari 2009 (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). In hetzelfde verband dient te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen over uw verblijf in Kilinochchi niet eensluidend zijn. Zo beweerde u aanvankelijk dat u in Kilinochchi verbleef tot 2010, nadien stelde u dat dit tot 2009 was om dan weer verder in het persoonlijk onderhoud te verklaren dat u Kilinochchi reeds verliet in 2007 en er pas in 2017 of 2018 naar terugkeerde (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2 en p. 5).

Voorts weet u niet te vertellen wanneer het vredesbestand was en wanneer de A9 werd afgesloten. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het vredesbestand begon in 2002 en formeel werd opgezegd in 2008. Verder is het eigenaardig dat u als chauffeur niet precies weet te vertellen wanneer de A9 snelweg respectievelijk werd gesloten en heropend. U beweerde dat dit in 2004 of 2006 was wanneer hij werd afgesloten, wanneer hij terug werd heropend wist u echter helemaal niet (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). In werkelijkheid werd de A9 gesloten in 2006 en terug heropend in 2009. Uit wat

voorafgaat kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden profiel en kan er ook getwijfeld worden of u wel tijdens het conflict in de Noordelijke provincie van Sri Lanka heeft verbleven."

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift erop wijst dat hij voor "LTTE" diende te werken omdat hij weigerde om mee te gaan vechten, dient erop gewezen dat verzoeker in zijn verzoekschrift tevens benadrukt dat hij geen effectief lid was van "LTTE" terwijl redelijkerwijze kan worden aangenomen dat men voor de functie van chauffeur voor een topkaderlid beroep zou doen op een betrouwbaar persoon uit de eigen rangen. Door zijn weigering om te gaan vechten had verzoeker zich echter allerminst als een betrouwbaar persoon getoond. In zoverre verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal heeft nagelaten om zijn beweringen te staven aan de hand van objectieve informatie, dient erop gewezen dat de bewijslast in het vreemdelingencontentieux in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn asielaanvraag aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas op coherente wijze toe te lichten.

Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift verwijst naar internetartikels met betrekking tot Potu Aman en de leiding van "TOSIS", dient vastgesteld dat deze informatie *in casu* geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing. Waar verzoeker opmerkt dat Potu Aman werd vermoord in 2009, dient er vooreerst op gewezen dat de in het verzoekschrift opgegeven weblink dienaangaande niet (meer) werkt. Hoe dan ook dient erop gewezen dat verzoeker verklaarde dat hij van 2007 tot 2009 chauffeur was van Mathavan master die volgens hem op dat moment het hoofd was van de inlichtingendienst van "LTTE", zodat het feit dat Potu Aman, die volgens de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') aan het hoofd stond van inlichtingendienst "TOSIS" (de naam van de inlichtingendienst van "LTTE" die verzoeker zelfs niet kende), in 2009 zou zijn vermoord op zich geen afbreuk doet aan de pertinente vaststelling dat verzoekers verklaringen niet overeenstemmen met de werkelijkheid. Dat Mathavan master eveneens werkzaam was bij "TOSIS" wordt nergens in de bestreden beslissing betwist, maar dit doet op zich evenmin afbreuk aan de pertinente vaststelling dat verzoekers verklaringen niet overeenstemmen met de werkelijkheid.

Voorts kan wel degelijk van verzoeker worden verwacht dat hij, als beweerde chauffeur van een topkaderlid van "LTTE", ook meerdere jaren later op coherente en doorleefde wijze kan duiden wanneer het vredesbestand met "LTTE" werd gesloten en wanneer de A9 in Sri Lanka werd gesloten en heropend, *quod non*. Verzoekers gebrekkige kennis op dit vlak doet wel degelijk het vermoeden ontstaan dat hij de asielinstanties geen correct zicht biedt op zijn verblijfplaatsen in Sri Lanka, temeer gelet op zijn incoherente verklaringen over zijn verblijf in Kilinochchi.

2.2.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers ontsnapping uit het ziekenhuis:

"Verder kan er ook ernstig getwijfeld worden aan uw ontsnapingsrelaas uit het ziekenhuis van Vavuniya. Dat iemand die werd gevangengenomen door het leger in een kamp werd opgesloten en voor verzorging naar een ziekenhuis werd overgebracht, zomaar kan ontsnappen door zich onder de burgers te mengen, kan niet overtuigen. U beweerde dat u niet geregistreerd werd door het leger maar wel door het hospitaal wat ook onwaarschijnlijk is. Wanneer iemand die door het leger werd gevangengenomen wordt overgeplaatst naar een hospitaal voor verzorging kan worden verwacht dat er toch wel enige bewaking zal zijn en dat er toch wel door het leger wordt geregistreerd dat hij vanuit het kamp naar het hospitaal werd overgebracht."

Dienaangaande komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het opwerpen van een *post factum*-bewering dat de ziekenhuizen in Sri Lanka niet hetzelfde zijn als deze in Europa, dat het er vrij gemakkelijk is om zich onder de burgers naar buiten te begeven zonder dat dit opvalt, dat er veel mensen rondlopen en dat hij gewone kledij en geen uniform droeg. Dergelijk verweer is allerminst ernstig. Redelijkerwijze kan immers wel degelijk worden verwacht dat een gevangene van het leger die voor verzorging naar het ziekenhuis wordt gebracht, nauwlettend in het oog wordt gehouden en dus niet zonder meer uit dit ziekenhuis zou kunnen ontsnappen door zich onder de burgers te mengen die er binnen en buiten lopen. De door verzoeker voorgestelde gang van zaken is dermate onaannemelijk dat verder afbreuk wordt gedaan aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

2.2.2.5. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker enerzijds stelt de Sri Lankaanse "CID" te vrezen terwijl hij anderzijds probleemloos met zijn eigen paspoort Sri Lanka meermaals kon verlaten:

"Verder moet nog worden opgemerkt dat ofschoon u beweerde door de "CID" te worden gezocht u tweemaal het risico nam en er ook in slaagde om met uw eigen paspoort uit Sri Lanka te vertrekken. In de veronderstelling dat de "CID" al het mogelijke wil doen om u op te pakken en zelfs uw broer als een soort gijzelaar heeft meegenomen, kan worden verondersteld dat u ook op de luchthaven zou zijn gesignaleerd."

In zijn verzoekschrift komt verzoeker dienaangaande niet verder dan het *post factum* opwerpen van de loutere bewering dat hij geld had betaald om zich te laten beschermen zodat hij kon vertrekken. Dat de commissaris-generaal hieromtrent vragen had moeten stellen tijdens het persoonlijk onderhoud, valt niet te rijmen met de eerder vermelde op verzoeker rustende bewijslast en medewerkingsplicht. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker een dergelijk element spontaan kenbaar maakt; het voor het eerst opwerpen ervan in onderhavig verzoekschrift, na confrontatie met de bestreden beslissing, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan. Dit klemt des te meer daar verzoeker geen enkele bijkomende informatie verschaft met betrekking tot dit beweerde smeergeld, zoals aan wie hij dit geld betaalde, op welke wijze hij dit regelde en hoe de paspoortcontrole dan precies verliep.

2.2.2.6. Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

"Wat betreft de documenten die u voorlegt dient te worden opgemerkt dat het paspoort en de geboortakte handelen over uw identiteit die niet wordt betwist. De authenticiteit van de brief van de "Justice of the Peace" mag betwijfeld worden. Zo heeft deze brief een duidelijk gesolliciteerd karakter en dient ze duidelijk ter ondersteuning van uw ongeloofwaardig relaas. Voorts staat in de brief dat het leger naar u op zoek is, terwijl u verklaarde dat dit de "CID" (wat onder de politie valt) was. Door het voorleggen van niet- authentieke documenten verhoogt u nog meer de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Wat betreft de oproeping van de "CID" dient te worden opgemerkt dat deze is opgesteld op naam van uw broer. Dat document levert als dusdanig geen sluitend bewijs dat u door de Sri Lankaanse autoriteiten wordt geviséerd. Het document van "UNHCR" toont enkel aan dat u zich bij het "UNHCR" in Maleisië heeft aangemeld. De ontslagbrief en de documenten die uw tewerkstelling moeten aantonen voegen voor het overige niets aan uw asielrelaas toe. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het gemakkelijk is om valse documenten te verkrijgen in Sri Lanka."

Waar verzoeker aanvoert dat er in de motivering van de commissaris-generaal een tegenstrijdigheid schuilt, maakt hij een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Waar de commissaris-generaal motiveert dat de ontslagbrief en de documenten betreffende verzoekers tewerkstelling voor het overige niets toevoegen aan verzoekers vluchtrelaas, kan hieruit niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal heeft vastgesteld dat deze documenten vals zouden zijn. De commissaris-generaal wijst er enkel op dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat valse, Sri Lankaanse documenten gemakkelijk verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan relativeert. Voor het overige bevatten de ontslagbrief en de documenten betreffende verzoekers tewerkstelling geen elementen die op de hoger gedane vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden tewerkstelling een ander licht zouden kunnen werpen. Evenmin duidt verzoeker *in concreto* zulk element in deze documenten aan. Inzake de hiervoor geciteerde motieven betreffende de overige voorgelegde documenten voert verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer, zodat deze motieven onverminderd overeind blijven.

2.2.2.7. Tot slot motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet volstaat voor toekenning van internationale bescherming:

"Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt

dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer met betrekking tot deze motieven, die dan ook onverminderd overeind blijven.

2.2.2.8. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.9. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormelde artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER